

Vallentuna 180817

Några tankar om att spara tid. Och så lite fake news och trombonnavelskådning.

Ibland när jag övar trombon överger jag det jag övar på lite för tidigt för att istället öva på något annat eller göra något helt annat. Det är ju inget konstigt med det förstås, fast jag har kommit på mig själv med att ibland motivera ett för fragmentariskt övningsupplägg med att vilja spara tid. Det finns alltid många bra skäl att väga olika övningsmoment mot varandra, det hör till övandets vardag att prioritera. Men det finns väl ingen som spelar ett musikinstrument för att spara tid! Jag har aldrig spelat trombon för att spara tid, jag lovar alltså. Det ska jag försöka komma ihåg att påminna mig om ibland.

I vintras snubblade jag över en serie spelböcker av trombonisten Michael Davis. Det är enkla uppvärmningsprogram på 10-20 minuter med komp till. Övningarna är standard, sådana de flesta trombonister alltid har spelat. Fördelen med att köra de här är för mig att jag sätter på skivan och sedan spelar tills det är slut, utan att börja försöka korta ner på varje moment för att "spara tid". Och sedan när skivan är slut så har jag spelat lagom länge på grejor som jag tycker om att spela och som jag tycker är bra för mitt spel. Och så blir jag ganska skönt uppvärmd inför fortsatta övandet. Om man nu hinner det efter Michael Davis oändliga himla flexövningar...

En liten detalj som jag tycker att Davis har missat men som man kanske inte har missat om man har varit elev till Sven Larsson: när man spelar fake notes gäller det att välja rätt dragposition! I låga registret har vi Gess på läge 1 o.s.v. neråt. Svårast är H, som faller utanför systemet. Den är en ensam stjärna och tas bäst i närheten av läge 6. Davis har dragit in lägena ett snäpp i hela kedjan och då låter de inte lika klart.

Jag vet att det här är ett nördinlägg så du måste inte säga "intresseklubben antecknar". Fråga hellre "var sitter naveln på en trombon?".

Med hälsningar
Dicken Hedrenius